

Išdykę Sonetai. XY. Pasiklydę Gyvenimo.Labirinte .

Žvaigždė, likimo dovana, ji Mums abiems duota, ji kelią Mums nušvies, mėgautis būčiniais iki ryto
Mus abu, romantiškai pakvies...Noriu aš didelios, gražios pilies ant aukštos kalvos...Man nesvarbu ką
kiti apie Mus abu galvos...As sedėsiu su Tavimi kopose meiliai apsikabinęs, nuo sutemų iki
aššros...Išdykęs aidas neramios jūros ošimą atkartos!!!Mano tyra Meilė Tau šiltus jausmus
dovanos...Mano saldžios lūpos glamonėdamos Tavo labai švelnų kūną atsargiai gros...

Man, kaip gera, kai Tu šalia, Tavo labai švelnų, virpantį nuogą kūną liečia mano drebanti ranka!
Skalauju Mūsų jausmų krantus aistros banga! Mūsų laukia abiejų romantiška Palanga, jūros kopos ir
įspūdinga pramoga! Mūsų romantiškame kambaryje tviska jauki prieblanda! Nykštukai per
nematomą, baltą žiemos sniegą palengva pas išdykusias snieguoles brenda..Su Tavimi būnant man
nuotaika niekada negenda...Mano žvilgsnis Tave nakties žaisme, žvakių šviesoje visada randa!

Nuogos Ievos rojuje bėgioja nuo Adomo po pievas, laužydamos visas seksualines sienas! Prie jų
norėtų prisijungti išdykęs Amūras kiekvienas! Kartais aš skaitau horoskopų naujienas! Kada gi Mes
abu apsikabinę kopose, žvaigždėtą naktį, sutiksime romantiškas menesienas?! Būdamas be Tavęs iki
Mūsų pasimatymo romantiško braukau kalendoriuje lėtai bėgančias, liūdesyje dienas! Tavo lūpų
skonis yra saldėsnis nei kodensuotas pienas!!! Pažadins Mus kada kvepiantis šienas!!

Ašara širdy-šviesus Mūsų abiejų laukia naujas, bendras rytojus! Piligrimas keliaudamas savo
ekspedicijoje įveikė lengvai visus gyvenimo kely tykančius pavojus, o Arėjas nukovė visus blogus
stebuklingos pasakos herojus! Ištikimiausi Amūrai ten aukštai danguje, akylai globoja naujus Meilės
sėklų artojus. O, kad būtum Tu labiau žinojus, apie stebuklingą Meilės šalį rojuje, būtum dėl
tyros, abipusės Meilės iš visų jėgų kovojus! Mūsų abiejų ateityje laukia išsvajotas, pažadėtas rojus! Į
žūtbutinį mūsų klastingame gyvenimo labirinte, traukia Temidės konvojus! Blogoji Fėja užbūrė
likimo Deivę rojuje savo piktais kerais, jeigu Tu žinotum, kaip įveikti visus gyvenimo kelyje
vingiuotus klystkelių, būtum savo likimo kelią raudonomis rožėmis be spyglių nuklojus! Jei žinotum
daugiau apie mano tyrą Meilę, kurią aš jaučiu tik Tau, būtum tikrai stebuklingo, svaigaus Meilės
gėrimo Mūsų gražiame rojuje vartojus! Aš Būsiu tik Tavo Nojus!!!

Tyra ašara širdy-šviesus rytojus!Mūsų abiejų jau laukia,gražus,dangiškas rojus!!!
Įsimylėją,nuogi,sušalę,Mes abu į rojų radome sunkiai kelią!!!Mums abiems rojuje švies skaiti saulelė,ji šildys Mūsų kūnus nuogus!Mums abiems tenai gera labai bus!!!Vasariškas brizas kedens Mūsų jausmus saldžius ir kūnus švelnius kutens!Man Tavo Meilės reikia daug labiau nei tyro šaltinio vandens iš gyliausių gamtos versmių!Kai man būna labai liūdna paslapčia,tyliai tamsoje verkiu!!!Žinok vieną,aš labai džiaugiuosi,kad svajonių moterį šalia savęs turiu!!!Iš išgertos kavos tirščių, naktyje aš bendrą Mūsų ateitį būriu!!!Ant liaunos "smilgos" saldžias Rojaus žemuoges atsargiai veriu!Jas skanausime kopose prie jūros!Begurėdami šalia viens kito,gaivi rasa ant Mūsų įkaitusių kūnų lėtai krito!Bežiūrėdami į žydrą dangų,skraidė nevalingai prieš Mūsų akis įvairios debesų figūros...Šios figūros,tai dvi Mūsų įsimylėjusios skulptūros...

Romantika žvaigždėtą naktį tai pats jausmingiausias ir aistringiausias prieskonis į rojų atkeliavo,kai Mūsų Meilės laivas prie rojaus krantų nubūriavo...Dėl išsvajoto rojaus kadaise net milžinai tarpusavyje ilgai kariavo...Mano saldus kūnas geidžia Tavo švelnaus kūno...Mano ranka po visą Tavo kūną erotinį žaidimą žaidžia...Išdykauti rojuje dviese Mums Meilės Deivė tikrai leidžia...Tyliai leidžiasi rojuje pavargusi saulė,rojus yra,tai ne mirazas ir ne apgaulė!!!Ant Mūsų stalo stovi Meilės gėrimo taurė!!!Ji dar nebestovi Mūsų rankų nepaliesta!!!Ši taurė parduota Adomui ir Ievai!!!Aš esu labai dėkingas Elizėjaus pievai,kad Tave aš pamilau ir šiame gražiame rojuje ilgai ieškodamas pagaliau Tave, žavią radau...Man tikrai nieko negaila,ką iš visos širdies aš Tau daviau...Aš kritau ir vėl kylau,aš pamečiau ir vėl radau...Aš išėjau ir vėl pas Tave visiems laikams sugrižau...Nuo Tavo svajų aš netyčia pravirkau...

Ryškus beprotiškai Mūsų Meilės šviesoforas...Rojuje Mūsų laukia ateityje Bosforas...Staiga gražų pavasarį atšilo oras,Amūrams pakilo noras šaudyti iš lankų negailėstingai į Meilės aukas...Paimsiu aš sėkminga laimę į savo vadžias...Apie Mūsų begalo tyrus jausmus pasiekė netikėtai žinia į visas stebuklingos Meilės šalies valdžias...Romantika į Mūsų jaukius namus po truputį beldžias...Tyliai leidžias pavargusi saulė vakare...Baisiame pragare įsteigsiu aš ten rojų...Apie tai aš informuosiu net Nojų...Juk žinai,kad visada tik apie Tave vieną galvoju...Būčiuodamas Tave saldžiai aš kaip angelas virš žemės skrajoju...Bendraudamas su Tavimi aš meilius žodžius vartoju...Miegodamas vienas aš kartais Tavo vardą visam pasauliui per miegus kartoju...Viskas ką aš turiu geriausią Tau dovanoju...Būčiuodamas Tave nakties žaisme būčinių niekada neskaičiuoju...Kai aš būnu vienas liūdesio labirinte per niūrią tamsą aš klajoju!

Afrodite,vadink mane savo mylimuoju!Vien tik dėl Tavęs pasakiškame rojuje egzistuoju!Mums lėtai savo rankomis Meilės guolį nedrąsiai kloju!Iš gėlių parduotuvės dažnai vitrinas aš "šluoju", pirkdamas kvepiančias, Tavo mylimas gėles-Kalijas...Savo paslaptینگais kerais išpildysiu aš visas slapčiausias Mūsų svajas...Klaidžiojau ieškodamas Tavęs naktyje per tankiausias rojaus girias...Tikėjau aš tvirtai,kad mano kelrodė žvaigždė pas Tave mane netikėtai atves...Išpaišysiu aš dažais visas miesto gatves,parašysiu aš visam pasauliui,kaip stipriai Tave Myliu...Apie visus savo jausmus,kuriuos jaučiu Tau aš kolkas tyliu,o gal aš kažko bijau,délto Tau dėl savų jausmų beveik Tau nieko nesakau...Kambaryje vienas sedėdamas ir klausydamas jausmų simfonijos Tau Meilės laišką ant gražaus,balto popieriaus lapo neskubėdamas stropiai rašau!Juk žinai,kaip ateityje Mūsų vaikelį aš pavadinau!Būdamas su Tavimi aš svajose skendau...

Nakties tyloje Mums iš žydro dangaus krenta spindinčios žvaigždės į susivėlusius Mūsų plaukus...Jei Tu nežinotum nieko apie virtualią erdvę,manęs būtum ilgai laukus...Sapnuodama

spalvotus sapnus esi ne kartą per miegus savo skambiu balsu nakties tylą nutraukus...Ne vieną riedančią per skruostą, sūrią ašarą liūdėdama labai, esi sava ranka nenoriai nubraukus...Per savo sapnus esi mane pas save į Meilės guolį šaukus...Būčiniai Mūsų yra sveikesni ir turi daugiau vitaminų už geriausius žuvų taukus...Tvenkiasi ten kažkur aukštai danguje, debesys, žydri begalo tankūs...Lis Mūsų ilgai lauktas ir svaigus Meilės lietus...Šoksime Mes dviese po Meilės lietumi...Mums net šypsosis skaisti saulė pasislėpusi po tankiu debesimi...Aš tvirtai tikiu Mūsų bendra ateitimi...Aš pasikliaunu pilnai man duota sava lemtimi...Mus kartu galite vadinti išnykusią Meilės gentimi...Norėčiau pamatyti aš, kai Mūsų vaikelį Tu maitinsi krūtimi!

Laužo šviesa naktyje, guodžia gaivina Mus čia...Nors danguje mėnulio delčia, sninga lėtai mano saldžiais būčiniiais paslapčia, jais gali mėgautis, kiek Tavo saldžios lūpos geis...Tavęs dėl būčinių saldžių, net ištikimi Amūrai neteis...Mūsų tyri jausmai Elizėjaus laukuose ryškius gėlės žiedlapius palengva skleis...Mano saldus kūnas Tavo glamonėmis po visą mano nuogą kūna Meilės šokį šokti leis...Ir nesvarbu, kad dangumi mėnulis nusileis, diena skaisti jį nenorom pakeis...Vitaminų Mūsų organizme saldžiai būčiuojantis prisiveis...Nuo tyros Meilės ne vienas vienišius pasveiks...Mano kerintis begalo žvilgsnis romantiška nakties meniu Tau pateiks...Mūsų švelnus kūnai susitikę ką nors įdomaus nuveiks...Būnant su manimi liūdėti Tau tikrai nereiks...Būčiuok mane saldžiai ir kada Tau bus liūdna, bet kada mane pakviesk nakties tyloje ar ryto aušroje, savo begalo skambiu balsu kada Tau tik prireiks...

Tkra Meilė trunka tik tris metus...Panaudojus aš savo visus slapčiausius kerus, Mane Tu Mylėsi amžinai...Mano jausmai yra tyriausi lyg brangiausi briliantai...Išsvajotame rojuje yra Amūrų dažnai nešami Meilės transparantai...Romantišką vakarą Mums abiems grojo džiazas muzikantai...Mes abu neesam Meilės praktikantai, Mes esam patyrę Lovelasai...Nuo būčinių saldžių Mes abu skraidome lyg padangių asai, aukštai, Mums padės skraidyti dideli, angeliškai sparnai...Taip aukštai dar ne su vienu vyru skridai, kaip su manimi!Būdama arti tviskančių žvaigždžių didelį norą gyventi Tu jutai! Yra nutolę nuo Mūsų niūraus liūdesio krantai. Jei atvirai vienišam liūdėti yra blogai. Gera Mylėti ir būti Mylimam, gera turėti draugą, kuris Tave visada nuo negandų saugo! Meilės Deivė dažnai vienišius slaugo, padeda jiems neliūdėti ir artimą širdies puselę įsimylėti! Kartais nuo liūdesio man balsas pradeda drebėti. Kaip gera šalia Tavęs sedėti!

Skridau aukštai už debesų mačiau aš ryškiai tviskančias naktyje žvaigždes...Aš baltas Angelas sargas esu, arti žydrų debesų aš gyvenu...Ten būnu aš labai dažnai, mano geriausi draugai yra debesų vaikai...Dideli ir platūs mano angeliški sparnai, galiu aš pakilti labai aukštai, kur nenuš jokių galingų paukščių sparnai...Man pavydi net didžiausi milžinai, kad aš gyvenu dangaus karalystėje...Vaikystėje aš buvau mažas Angeliukas, nemokėjau dar skraidyti ir jokių neįtikėtinu stebuklų šiame spalvotame pasaulyje daryti. Mokiausi aš angelų mokykloje, man patiko skaityti eiles apie gražią Meilę ir tyrus jausmus. Gera kai tyri jausmai skalauja artimus širdžiai krantus!Būdamas išmintingu ir galingu Angelu, tvarkiau žemės žmonių likimus!Mačiau iš debesų aš visas daromas saldžias nuodemes ir nusikaltimus!Geras Angelas debesų karalystėje niekada nepražus, jis amžiams liks galingas ir stiprus!Aš žinojau debesų vaikų visus vardus!

Aš stoviu prie Vilniaus, prie pasakų miesto, ten teka srauni Neris, bet kokį įsimylėjusį ji užvaldys! Neris srovė yra srauni, ši upė yra labai gyli!Mūsų laukia ateity romantiška naktis tyli!Tu beprotiškai jaukią romantiką Myli, kaip ir aš!Išksleisiu aš savo Meilės laivo plačias, baltas bures ir plauksiu prieš stiprią srovę aš pas Tave naktyje!Man padės galingas ir stiprus Musoninis vėjas, be jo aš pasiekti

Tavęs nebūčiau galėjas! Tokios ypatingos ir žavios, kaip Tu aš niekada gyvenime neturėjas, net savame gražiame sapne neesu regejas! Būsiu aš išsvajotame, gražiame Rojuje Meilės vedėjas, ten tvarkysiu aš visas jausmų bylas... Aš stengsiuosi palengvinti įsimylėjusių be atsako žmonių kančias... Įžiebsiu aš rojuje saulėtą dieną visas ryškiai tviskančias žvaigždes, žydrame danguje... Pasodinsiu Elizėjaus laukuose aš gražias, kvapnias gėles... Spręsiu aš būdamas Rojaus vedėjas visas vienišiu bėdas! Išsiųsiu išdykusius Amūrus į gatves!

Pokštas arba saldainis! Būsiu amžinai aš Tavo išdykęs, saldus riestainis su migdoliniu kremu... Noriu rojuje aš mėgautis slapčiausiu haremu, ten aš būsiu tikras sultonas... Ten aš būsiu turtingas ponas, mane patrauks rojuje tik labai trumpas moters sijonas... Aš sėdžiu liūdesio traukinyje ir važiuoju į vieną pusę... Traukinio vagonas yra tuščias, išlipęs aš iš jo eisiu per rūgių labirintą pėsčias... Angelas aš esu, gyvenu virš žydrų debesų, užjauciu aš moteris nėsčias, kurios yra labai vienišos ir Nemylimos... Eidamas rūgių labirintu prieš mano akis pasirodė netyčia didelis, vienišas supiltas pylimas... Su Tavimi būdamas aš jaučiuosi reikalingas ir Mylimas... Gražus ir nepaprastai minkštas Mūsų kambario sieną puošia persiškas, ryškus kilimas, jis Mūsų tikra kambario puošmena!! Greitu laiku Tavęs laukia paslaptinga ir nuoširdi dovana... Vaikystėje Tu buvai darželio pažiba, tenai Tu tikrai nesijautei būdama labai vieniša.....

Iš liūdesio aš vienas susprogdinsiu visas ryškiai tviskančias žvaigždes ten aukštai, žydrame danguje... Nuo geismo ir aistros aš sudegsiu lyg nemirtingas Feniksas jausmų ugnyje, kad Feniksas aš esu, laikysiu visiškoje paslapyje... Aš paslaptingoje naktyje vienas slapta, apiplėsiu patį turtingiausią Šveicarijos banką... Plešiant jį aš panaudosiu užtaisytą kulkosvaidį ir didelę, senų laikų galingą patranką... Aš tapsiu labai turtingas ir verslininkas galingas, tikiuosi ir būdamas vargšas būsiu Tau aš reikalingas... Mane veda iš proto Tavo saldus būčinyš ugningas, šio būčinio užgęsinti nepadės net į pagalbą pakviestas Neptūnas išmintingas... Mūsų gyvenimo labirintas yra skirtingas, o skiriasi jie tuo, kad pas Tave yra daugiau išėjimo durų iš klastingo labirinto... Aš vieno pradanginto išėjimo labirinte, ieškojau tamsoje, kai pajutau Tave, iš karto mano šeštasis pojūtis atvedė į teisingą kelią... Spindi Mums skaisti saulėlė....

Meilės laiptai, jie veda Mus abu į stebuklingą rojų, kuris egzistuoti be Mūsų visai negali! Būdami gražiame rojuje, Mes būsime kartu nuogi, bet laimingi! Žinau tvirtai, kad Mes amžinai būsime viens kitam reikalingi! Mums padės Mūsų kerai stebuklingi ir Amūrai begalo nagingi! Susitinka naktinės romantikos sukūryje Mūsų šokantys, paslaptingi žvilgsniai kolkas tik mano gražiame, spalvotame sapne! Mūsų romantiškų pasimatymų praleistas laikas praeina greitai, lyg akių trumpi mirksniai! Iki Mūsų romantiškos nakties liko tik keli, maži žingsniai... Sakyk sudie, Tu savo nelauktam, niūriam liūdesiui, amžiams, pasiduok Tu drąsiai nakties kuždesiui... Skriski Tu su manimi pavejui savo angeliškais, baltais sparnais į Elizėjaus laukus, ten skinsime kvapias gėles... Į didžiausias svajas šie laukai Mus nuneš... Miegant mano kerintis žvilgsnis Tave nakčiai bent trumpam pagrobs, taip mano tyri jausmai dar stipriau pralobs, o pralobę Tave parneš!!!

Ne Tau kvailėli, žydrasis dangus, ne Tau kvailėli, rožėm klotas kelias! Ir vėl šią naktį žvaigždėtą ir begalo liūdną teks grįžti vienam į namus... Mano tyri jausmai, kuriuos jaučiu Tau, veda Mus abu amžinai reikalingus į pasakiško Paryžiaus laukus, tenai yra Elizėjaus laukai... Tau labai tinka Tavo kvepiantis ir labai gražūs plaukai... Kaip Tu kitus vyrus ateityje vadina?!! Kaip Tu kitus vyrus nemylėdama jų, saldžiai būčiavai... Būdama Tu su jais iš vyrų pusės tyros Meilės Tu visai nejutai... Tau net nepadėjo Amūrai ir Angelai... Džiaugiuosi, kad tokį nenuoširdų, nykų bendravimą Tu

praradai...Ir štai po daugelio vienišų metų mane sutikai nelauktai...Gal manęs dar nepamilai,bet pamilti mane,padės mano slapti kerai ir geriausi mano draugai: Amūrai,Angelai,debesų Vaikai, prisikėlę dėl manęs išnykę dideli milžinai...Būdama su manimi Tu slapta,greitai bėgantį laiką savo kerais sustabdai!Ačiū Tau už tai,ką Tu su manimi darai!

Aš Tau atnešiu gėlių,kurių pats nekenčiu,bet tai jau nesvarbu,nes aš Tave labai Myliu!!!Apie savo jausmus Tau aš netyliu,o drąsiai apie juos aš su Tavimi susitikęs kalbu!Man labai trūksta jaukių namų,kuriuose aš visada galėčiau sutikti gražų saulėlydį ir brėkstančią aušrą su Tavimi,apsikabinus kartu!!Svajoju padovanoti Tau naktinius iš siūlų,akominių,dailiai nertų,kad Tau miegant su manimi būtų šilta ir jauku!Gaila,kad jiems man neužtenka pinigų!Svajoju aš laimėti loteriją,kurį man padėtų pasiekti savo svajų slaptų!!!Mano gražiose svajose dar esi ir Tu!!!Abipusė Meilė ir tyri jausmai nepakeis niekada net didžiausių viso apvalaus pasaulio pinigų!!!Meilės ir jausmų nenusipirksi tai ne kokios,paprastos ir žemiškos prekės...Meilė ir jausmai yra didžiausios gyvenimo vertybės,jie yra Mūsų klastingo likimo pranašai,Mums duoto nerangiai...Žuvėdros skraidydamos Mums klykia nedrąsiai Mūsų būsimo vaikelio vardus!!!

Miegojau žvaigžėtą naktį saldžiai ant žydrų debesų lyg Angelas baltas!Man be Tavęs,vienam saldžiai miegant aukštai,ant žydrų debesų buvo baisiai šalta!Norėjau naktį užsidėti storą,pūkuotą,vilnonį paltą!Mūsų santykių gražių skulptūra Svajų Rojuje jau yra dailiai nukalta!Ši skulptūra yra iš brangiausio raudonmedžio iškalta,ji stovės šiame Rojuje jau amžinai!Ją saugos išmintingi Amūrai,gerieji Angelai sargai,Meilės Deivė,debesų Vaikai,geroji Fėja ir išnykę kadaise, žmonių žemėje dideli ir galingi milžinai!Kaip aš svajoju pagauti stiprų,išdykusi vėją!Meilės Rojuje aš pažystu tyrų jausmų vedėją...Niekada neišdrįščiau eiti aš pas išmintinga būrėją,nes aš nenorėčiau sužinoti savo klastingo likimo,man dovanoto stipriausių gamtos jėgų!Nuo begalinio geismo ir aistros aš visas palaimoje,atsargiai lyg bijodamas,degu!!Pašauk mane vardu,kad ir tamsią naktį aš paskubomis,greitai ateisiu pas Tave,Tau aš atnešiu gėlių!!!

Reikėjo berniukams padangių žydrų ir aerodromų plačių ir erdvių...Šie patrakę berniukai svaigo iš malonumo nuo skrydžių svaigių...Prie manęs galėtum prisijungti paskraidyti ir Tu!Skrietumėm abu oru gaivių,pridarytumėm kartu akrobatinių figūrų įvairių...Aplankytumėm abu daug romantiškų vietų,originalių...Prieš Tave aš nenoriu pasirodyti bailiu,tik dėl Tavęs vienos aš galiu padaryti daug ekstremalių,beprotiškų veiklų...Įsimylėti tyra Meile niekada nebūna per vėlu...Pabūčiuok mane kuo aistringiau,taip,kaip nebūčiavai vyrų kitų,tikiu,kad bus Mums abiems begalo saldu...Liūdesio karalystėje labai tamsu ir nyku,tenai nėra skaisčios saulės ir spindinčių ryškiai žvaigždžių,vietoj šių pasaulio stebuklų šviečia dieną ir naktį spalvotas mėnulis...Tikiu,kad aš Tau neesu visiškai nulis,tikiu,kad Tau aš nors šiek tiek rūpiu ir patinku,juk antraip nebūtum su manimi kartu! Nebūčiuotum manęs Tu saldžiai,neapkabintum švelniai!

Labas rytas, sako Tau ryškus saulės spinduliukas, labas rytas sako Tau išdykęs Meškiukas...Jis kartais būna aštrus,kaip pūkuotas ežiukas... Ateityje Mus abu džiugins Meilės,žydras ežeriukas... Tik Tau vienai iš toli skrenda saldus ir išdykęs būčiukas....Kai Mes maudysimes šiltame Meilės ežere, šypsosis tik Mums abiems mažas ežero arkliukas plačia šypsena....Tik Tavo vienos kerintis,meilus žvilgsnis yra tikra puošmena....Mūsų abiejų laukia dar ne vienas bendras,rimtas žingsnis artimoje Mūsų ateityje... Tave aš norėsiu būčiuoti saldžiai į lūpas Tavas, dangiškas žvaigždėtoje naktyje,žvakių šviesoje,jaukioje tyloje,romantikos apsuptyje,jūros ošime,Meilės Lietuje,žydrame danguje,laužo šviesoje ir ten kur būsime abu drauge...Nesvarbu kur,svarbu,kad tik su

Tavimi....Noriu aš dalintis sava, paslaptina ateitimi,šviesiu rytoju,tykančiu pavojū...Dažnai aš apie Mus abu svajoju...Noriu būti aš labai tik Tavo vieninteliu ir ištikimu " Altorių šesėlio heroju ".....O gal blogai aš padariau,kad išdaviau Tau savo visas svajas...O, jeigu mano laimingas amuletas man tų paslaptinių svajų neatneš,kaip aš būsiu be Tavęs,neįsivaizduoju...

Ačiū Tau už Tavo Meile,ačiū Tau už svajones!Aš ilgai ieškojau Meilės ir Tavęs!Išrausiu Tau iš Elizėjaus laukų visas stebuklingas Meiles gėles,užpildysiu visas Tavo didžiausias vazas,šiomis įspūdingomis gėlemis!Noriu aš pasidalinti savo visomis mintimis ir svajomis!Gal kada abu Mes džiaugsimės Palangos kopomis ir ošiančią iš Meilės gylia,žydra jūra!Įsivelčiau su Tavimi į betkokią pavojingą avantiūrą!Su Tavimi eičiau nors į tolimiausią pasaulio kraštą!Tik su Tavimi viena aš keliaučiau į ekstremalią ekspediciją!Manęs nesustabdys Mylėti Tavęs,net Rojaus akyla policija ir Meilės Deivė išmintinga!Mano Meilė yra stipri ir galinga,žinok viena,kad man Tu esi labai reikalinga,kaip saulė kaitri ir uginga,šviečianti skaisčiai saulėtą dieną...Tik dėl Tavęs vienos aš padarysiu stebuklą ne vieną...Tavo kerintis žvilgsnis pakerėtų vyrą kiekvieną...Mūsų ateityje laukia įspūdinga menesiena,noriu valgyti su Tavimi Purieną!

Mane šiandien naktį bemiegant lovoje vienam,aplanke sapnų pardavėjas,tenai aš buvau karinio žaidimo bebaimis žaidėjas...Sapne mano kūną negailėtingai varpė automato kulkos lyg stiprus Antarktidos,šaltas vėjas...Aš savame sapne buvau neįveikiamas ir nemirtingas karo veikėjas...Aš kovojau sapne dėl savo Mylimos,brangios tėvynės...Savo begalo Mylimą ir brangią tėvynę būtų kiekvienas ištikimas patriotas apgynęs,netik savame sapne...Savame krašte pranašu nebūsi,savo sapno į Dausas tu nepasiūsi...Nenorėdamas visomis savo sapno dėstomomis sąlygomis paklusi,o kokia mano sapno sąlyga buvo,tai karinė paslaptis!!!

Mus abu išskirs tik Mūsų saldaus Meilės vaisiaus mirtis...Man lieka viltis,kad Mes būsime kartu amžinai,dėl Mūsų tyros Meilės kovos net seniai išnykę žmonių žemėje dideli milžinai...Dėl manęs Tu užgesinai žvaigždėtą naktį visas,tik Mums ryškiai spindinčias žvaigždes ramioje tyloje. . .Svajoju su Tavimi išsimaudyti labai brangaus,saldaus Prancūziško šampano pilnoje vonioje be drabūžių...Noriu būti tik Tau vienai ištikimu netik meilužiu,bet ir labai geru draugu,artimu bičiuliu,Tavo antra,brangi širdelės puselė...Mūsų abiejų laukia dar ne viena bendra romantiška naktelė!Kris Mums abiems į delnus žvaigždelė!!

Baby,Baby,Baby...Aš tik apie Tave svajoju,Tavo begalo švelnų kūną pajauti noriu...Baby,aš tik Tau vienai aukštai iš žydrų debesų viena ranka moju...Pamačiusi Tu mane mojančią ranka,vadink savo Mylimuoju,aš su Tavimi vienas į pasaulio tolimiausią kraštą keliauti noriu...Būčiuodamas Tave saldžiai į lūpas užmerkęs savas,mėlynas akis,aš Tavo jausmais atsargiai groju...Nepyk ant manęs,kad serenadas prie Tavo langų,gražiais rytais nedainuoju...Aš klausą muzikinę turiu,bet serenadomis Tavęs rytais džiuginti negaliu...

Visuomeninis transportas tai jėga,visuomeninis transportas,nenorėčiau su juo važinėti niekada...Visuomeninis transportas,tai valstybės struktūra,tai nevaldoma galia...Man,kaip gera,kai Tu šalia,švelnų,virpančių kūną liečia Tavo drebanči ranka...Užplūdo Mūsų nekaltus jausmus devintoji, dangiška banga...Iššovė negailėtingai į Mus abu saldžios aistros patranka...Mūsų būcinių saldžių Meilės jūra niekaip nenusenka...Amūrai apie Mūsų romantiškus pasimatymus įdėmiai visą informacija renka...Mūsų begalo šilti žvilgsniai susitikę žvakių šviesoje per nematomas Mūsų svajų pūsnis saldžių,prisirpusių,nuogų,išdykusių uogų nedrasiai rinkti brenda...Būnant man tik su Tavimi viena mano nuotaika niekada negenda...Mano kelrodė žvaigždė kelią pas Tave per pūga,per stambų

gruodą suranda...Išdykę Amūrai išsvajotame, labai gražiame rojuje savo klastingas ir aštrias strėles atsargiai galanda!!!Būčiuok mane,būčiuok mane kuo saldžiau!!

Ops I did it again!I see the Love rain!Sweet Honey play with me the extremall game!!!Teddy Bear is my name!!!When I kiss You sweet in the lips,I feel inside a hot,burning flame!!!I choose the same way in the own beautifull life maze...You drive me crazy!!!I feel with You amazing!!!I recognazing Your Love!!!

Sulaukę rudens visi nusirenks,taip jau buvo,ne vienas vienišas medis nuo negailėstingos sausros išdžiuvo!Pavasarij liaunas berželis saldžia sula pasruvo!Net ištvermingiausias karys pasiklydęs klastingame ir tamsiame prieš labirinte netikėtai pargriuvo ant šaltos žemės!Gulėjo jis ten ilgai,kol nepradėjo šaudyti prieš lankai!Ir iki šiol buvo nežinomi nelaimingą karį užpuolę prieš vardai...O,kary tu po laiminga žvaigžde gimei,nes per šią žiaurią ataką išgyvenai...Po šio žūtbutinio mūšio stiprų skausmą jutai nuo aštrių prieš strėlių...Tu tada patekai,tarp dviejų ugnių...Dėl galių savų, paslaptingu,Tu tapai bebaimiu kariu galingu...Tave padarė laimingu tyra gerosios Fėjos Meilės aistringa...Ji tapo Tau tapo labai reikalinga...Geroji Fėja yra jauna,žavi ir labai išmintinga...Ji dėl tavo stebuklingų kerų yra tau beprotiškai dėmesinga!O, geroji Fėja užsimerk ir įsivaizduok,kad mano būčiniai dabar sninga!!!!!!

Laimė netikėtai išėjo uostyti balto sniego...Liūdesys niūrus nuo manęs pabėgo,kai Tavo lūpos,mano lūpas būčiuoti saldžiai pamėgo romantiškame nakties jausmų virpesyje...Ten aukštai,žydrame danguje yra šalis stebuklinga...Ne viena paukštė galinga nepakils į tokį svaigų aukštį...Aš kilu aukštyn į šią stebuklingą šalį,kai pradėdu Tavo nepaprastai švelnų kūną,lyg aksomas jausti...Aistra ir geismas manyje pradeda siausti,kai Tave aš matau šalia savęs...Ir nesvarbu kur reiks su Tavimi plaukti ir išskleisti jausmų bures,žinau aš tikrai,kad Tavo kerintis žvilgsnis mane nuneš į pasakų šalį...Ši šalis be tyrų ir nekaltų jausmų egzistuoti negali...O,vienišas ereli,atnešk man auksinį žiedelį,stebuklingos,gerosios Fėjos ranka nepapuošta aukso žiedeliu būti negali...Amūrų strėles tamsoje į naujas Meilės aukas,kaip bebūtų gaila,bet skrieja pro šalį...O vienišas miškeli,ošk Mūsų abiejų vardus visam plačiam pasauliui!!!!!!

Aš ir Tu,esame du tyri vandens lašai iš gyliausių gamtos versmių...Mes draugiškai lašame iš šaltinio skaidraus,skaidresnio nei brilianto brangaus...Šis tyras šaltinis iš gyliausių gamtos versmų visą pasaulį užkariaus...Mums abiems draugiškai lašėti svajingame Rojuje niekas neuždraus...Ne vieną saldžią nuodėmę tyras šaltinis nuskalaus...Sugrįžti ir vėl pasigrožėti pasakišku šaltiniu pareikalaus sraunus tyriausio šaltinio čiurlenimas,kuris ramina kūną ir sielą...Šis šaltinis pažadina tyriausius jausmus,gyliai viduje,kiekvieno žmogaus...Ne vienas Piligrimas paragauti šio šaltinio į begalo tolimą kelionę pėsčias keliaus...Piligrimu ekspedicijai tolimai,vadovaus kelrodė labai ryški žvaigždė, tviskanti aukštai iš žydro, beribio ir Mums nepaprastai brangaus dangaus...Mano kūnas nori nuotykio tik su Tavimi labai dangiško ir svaigaus...Amžiną Mūsų tyrą Meilę Meilės Deivė po kelių akimirku Mums abiems išpranašaus!

Grižtu namo, kol saulė dar nenusileido... Užsimerkęs jaukioje tamsoje aš labai pasiilgau Tavo švelnaus, simpatiško veido! Aš noriu Tavo veidą būtiuoti saldžiai ir nekaltai glamonėti... Kaip gera man buvo su Tavimi šiandien sėdėti sode ant suoliuko prisiglaudus ir žūūrėti i Tavo begalo spindinčias akis iš džiaugsmo... Svetimo skausmo nebūna... Dažnai man nususuka fortūna... Princėšė, Tu esi pati gražiausia, noriu Tau padovanoti auksinę rankų darbo karūną su brangiausiais deimantais ir briliantais... Norėčiau aš su Tavimi sode besėdint ant suoliuko apsikabinus meiliai Tave, saulėtą dieną, mėgautis labai įžymiais grojančiais muzikantais... Grotų jie tik Mums abiems, šiame gražiame pasaulyje, romantiškiausias Meilės simfonijas... Negi Mes abu apsikabinę žvaigždėtą naktį galėsime tik pasvajoti apie beprotiškai saulėtas Kalifornijas.... Noriu aš tik su Tavimi viena ten nukeliauti ir svaigaus, dangiško Meilės gėrimo paragauti!

Gimtadienis, tai pati gražiausia gyvenimo šventė, kuri būna tik kartą per metus... Ši šventė sukviečia prie bendro stalo gerus draugus ir bičiulius... Šiandieną ši graži švente aplankys ir Tavus namus... Su gimtadieniu aš sveikinu Tave, geroji Fėja... Linkiu Tau laimės ir sveikatos, linkiu Tau metų vaisingų, linkiu Tau daug Meilės saldžios ir metų džiaugsmingų... Kartu Mes apsikabinę šiltą vėją pagausime žvilgsniu! Tik aš ir Tu rytoj saldaus ir nepaprastai svaigaus Meilės gėrimo ragausime! Gražiose svajose abu rytoj meiliai apsikabinę Mes svajingomis mintimis į išsvajotą ir ilgai lauktą, nepaprastai romantišką rojų, drauge vienu bendru žingsniu keliausime! Šiame rojuje, Mes iškylausime kartu kvepiančiuose ryškių gėlių, dideliuose Elizėjaus laukuose! Susitikę rytoj Mes abu pramogausime, būčiuosimės ir skanėstų dangišku Tavo gimtadienio proga skanausime! Apsikabinę švelniai kartu, bent akimirakai ant žydrų debesų nusnausime!

Aš nupiešiu ant balto lapo Tavo lūpas, beprotiškai saldžias, jas galėsiu aš būtiuoti paslapčia, kai nebus šalia manęs, Tavęs.... Aš nupiešiu ant balto lapo Tavo šiltą ir begalo nuoširdų žvilgsni, galėsiu aš į šį meno kūryną žiūrėti, kai nebus šalia Tavęs.... Panaudosiu piešdamas šiuos gražius piešinius visas esamas, ryškiausias vaivorykštės spalvas.... Piešiu šiuos piešinius nuostabius su spalvotais pieštukais.... Šiandieną susitikus su Tavimi lis lėtai, paslapčia mano saldžiais būčinukais.... Pavydės man, net begalo Mylimi Meilės Angeliukai... Aš ir Tu, Mes esame abu - du rojaus nepaprastai saldūs ir begalo nuodėmingi obuoliukai.... Mes augame išsvajotame Rojuje ant gražios ir labai aukštos obels, kuri auga lyg žydras nepaprastai žvaigždėtas dangaus, begalo Mums brangaus.... Mes esame saldūs ir uždrausti Meilės vaisiai... Pasibels į Mūsų širdis jauki, žvaigždėta romantika.... Mūsų laukia dar ne viena išsvajota fantastika, tolimoje Mūsų bendroje ateityje... Manęs nedomina jokia banali ir liūdna pompastika.... Kaip aš noriu tik Tave vieną saldžiai būtiuoti nakties tyloje, romantikos žaisme, net ir savo gražiame, spalvotame sapne.... Nenorėčiau aš Tavęs susapnuoti savo baisiame košmare.... Tu baisiame mano košmare, sėdėtum ne su manimi, o su kitu....

Toki košmarą susapnavus man neberekėtų jau niekada ryškiai spindinčių žvaigždžių, ten aukštai, žydrame, svajonių rojaus danguje... Neberekėtų man jau niekada po tokio baisaus košmaro net Tavo lūpų begalo saldžių, kaip prisirpusių vyšnių raudonų... Neberekėtų man daugiau niekada Tavo kerinčio, šilto žvilgsnio... Tavęs aš niekada neužmiršiu... Tik dėl Tavęs vienos aš atsisakyčiau net svarbaus, savo akies mirksnio... Tik dėl Tavo trumpo, romantiško akimirksnio nugalėčiau savo plikomis rankomis didžiausia pasaulio kariuomenę ir stipriausius visoje visatoje karžygius... Tik su Tavimi viena, šiame svajų pasaulyje, aš keliaučiau su Tavimi, net pėsčias į toliausius ir ekstremaliausius žygius savo pilname, iššūkių gyvenime... Net tyriausia Meilė be atsako yra gryniausia nesamonė... Ji užtemdys niūriausiais jausmais net išvermingiausią, budrią pasamonę...

Ir aš Tavęs lauksiu dar stipriau!!!Tavo saldaus kūno aš šiandien ragausiu,kai niekas nematys...Tikiuosi niekas Mums kopinėti medų saldžiai nesutrukdyt!Ir niekas mano aistros nesuvaldys!Tikrai niekas Tave nekaltai įsimylėti nesustabdys!!

Love is in the air...I Heard Your soft voice in the night silence...

Mes sedėsime dviese kopose,begalo žvaigždėtą naktį nugaromis susiglaudę!Mūsų abiejų tyri jausmai dar nesuauge...Jie yra dar maži katik gimę vėjavaikiški vaikai...Tu manęs dar nepamilai...Tavo Meilės tyros ir nekaltos aš lauksiu dar ilgai...Tikiuosi man jos pavyks nuo Tavęs sulaukti...Tikiuosi būnant man su Tavimi drauge, man pavyks tėčio statusą gauti...Noriu su Tavimi aš amžinai draugauti,noriu,kad būtum Tu mano žmona,mano geriausia antroji širdelės puselė...O,vėjau stiprus,nešk Mūsų mažą būrinį Meilės laivelį į stebuklingą pasakų ir dangiškos Meilės šalį...Be Mūsų abiejų draugijos, šioje gražioje šalyje,žvaigždės žydrame danguje naktį spindėti negali...O dydysis ereli,atnešk man gražų ir kvepiantį Meilės gėlės žiedelį,aš šiuo žiedeliu gražiu, noriu papuošti žaviosios Princėsės jaukų,mažą namelį...Kaip aš norėčiau nuo žaviosios Princėsės sulaukti mažų,bendrų ir džiaugsmingų vaikučių bent nedidelį būrelį!

Aš ir Tu,Mes skirtingo kraujo,pas Mus kiekvieną dieną,Mūsų jausmų fronte vis kažkas įvyksta naujo!Pabandykime Mes pajusti,gerą jausmą - Meilę, iš naujo...Tas išsvajotas,begalo dangiškas jausmas priverčia viduje skraidyti nepaprastai išdykusius drugelius...Mes būdami abu Nidos kopose,saulėtą dieną matėme klykiančius vieversius...Mes abu savo pilkuose košmaruose,sapnuojame tamsius,niūrius gyvenimo tunelius...Šiose klatinguose tuneliuose šviesos nėra ir niekada jos ten nebus!Šių gyvenimo tunelių ilgų,niekada neapšvies žydras,begalo žvaigždėtas dangus,šviečiantis beprotiškai žvaigždėtą naktį,taip pat nepasiekia šio nykaus tunelio skaisčiausi saulės spinduliai!Šiame tunelyje ne kartą buvo pasiklydę sparnuotieji žirgai-Pegasai!Šių žirgų yra platūs,balti ir dideli sparnai!Jie gali pakilti labai aukštai lyg žydro ir brangaus dangaus!Na negi Tu nepasiilgai mano aistringo būčinio saldaus??!Jis mano stogą nuraus!

Sweet,Pussy I'm in home now,but not alone...Your are not alone,I be here with You,I Love You and kiss You in the Your sweet lips...

Kai buvau vienišas,man buvo nusibodęs mano pilkas pasaulis,man net nepadėjo stebuklingi,rožiniai akiniai!Pro juos nesiskverbė net skaistūs laimės spinduliai!Myėk mane,žavioji Princese,tyrai ir nekaltai!Būdama su manimi Tu stebuklingų veidrodžių karalystėje užmigusi buvai,o atsibudai tik tada iš svajingų,dangiškų miegų,kai mane akimirkai palikai!Po kelių akimirkų pabuvusi viena,pas mane vėl ilgesniam laikui sugryžai!Veš Mūsų tyrus ir nekaltus jausmus skirtingi geismo ir aistros traukiniai,jie retkarčiais susitiks,pasiglamonės ir skraidys,kaip nuodemingi neblėstančios ugnies aitvarai!Aš esu šalia Tavęs,Meilės Deive,Tu man brangiausia!Mano klatingame gyvenimo kelyje esi reikalingiausia!Afrodite,žinok Tu manęs nepraradai,aš tik su Tavimi viena būsiu amžinai!Net nesvarbu,kad manęs nelanko pasakiški sapnai,susiję su Tavimi,Meile mano...Mano kerintis žvilgsnis yra lyg stipriausio uragano,jo niekas nesustabdys!

Išdykę Sonetai. XY.Pasiklydę Gyvenimo .Labirinte.

